

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ЕФНМЕР 2

(Ἐκδιδομένη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΚΟΥ

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΑΡΟΥΛΑΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΟΜΜΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δεκαχρυὰ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἔξαιρηνάν.

Φορολογία.

Τὰ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντα φορολογικὰ νομοσχέδια ἔτυχον πάντα τῆς βεσσιλικῆς κυρώσεως, καὶ οὐκ ἦν βεβαίως ἀλλως γνωσθαι, κατέστησαν ἡδη νόμοι τοῦ Κράτους, ἐντὸς δὲ μικροῦ θέλομεν γίνει μάρτυρες τῶν συνεπειῶν τῆς ἐκτελέσεως των, αἱ ὁποῖαι εὐχάριστοι βεβαίως δὲν θὰ ὕπη, λαμβανομένου οὗτοῦ ὅφιν ὅτι οἱ νόμοι ἐψηφισθησκόν ἔναντι τοῦ σαφῶς ἐκδηλωθέντος δημοσίου φρονήματος, εἰσὶ δὲ τοσοῦτον ἐπαχθεῖς, ὥστε κινοῦσιν τὴν ἀργῆν τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἀγανάκτησιν.

Μετ' οὐ πολὺ λοιπὸν θέλομεν ἵδει γενικὴν ἐπιστρατείαν κατὰ τῆς ράχιος τοῦ Ἀλληγεικοῦ λαιοῦ διαφόρου εἴδους φορολόγων τοῦ καπνοῦ, τοῦ σιγαροχάρτου, τῶν πνευματωδῶν προτῶν, τοῦ οἶνου κ.τ.λ. ἐνῷ καὶ ἡδὴ τόπος φορολογεῖται ἀπό τινων ἑτῶν σκηνῶν, ἡ δὲ ἐντεῦθεν κοινὴ δυσφορία καὶ δυσπραγία, ηγωμένη μὲ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀλληλεγγής τοῦ νομισματικοῦ σύστηματος καὶ τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, τὴν ὑψώσιν τῆς τιμῆς τῶν πραγμάτων καὶ τῶν ἡμερομισθίων, ἐποδύνως πιέζει τὴν κοινωνίαν, ἐξ ἣς φυγαδεύεται ἡ ἀνεπικατάστατη εὐημερεία τοῦ λαοῦ, οἱ πρώτιστοι ἐν ἀλληλεγγήσεις σκοποὶ καλῶς συγκεκριτημένης καὶ λειτουργούσης πολιτείας. Η μέθιδος τῆς κυβερνήσεως δπως διὰ τῆς προσθήλης νέων ἐπαγθῶν φύρων καὶ τῆς αὐξήσεως τῶν παλαιῶν κατὰ 12 % καλυψφ τὸ ἔλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ φέρῃ τὸ ἰσοζύγιον εἰς τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ κράτους, πορισθῇ δὲ καὶ μέσα ἀρθρονα σπατάλης, ὑπηρξε τόφοντες ἀπλῆ καὶ ἐμπειρικωτάτη, ἀλλ' ἡ κυβέρνησις δὲν ἔλαβε ποσῶς ὅπ' ὅψιν της δτι ἀπὸ τινῦ ἕτους 1877 καὶ ἐντεῦθεν ἔνεκα τῶν ἔξαιρετικῶν τῆς πατρίδος περιστάσεων ἡ φορολογία τοῦ λαοῦ ἐδίπλωσιάσθη καὶ ἐτριπλασιάσθη, δὲ λαὸς ἐκ φιλοπατρίας καὶ φιλοτιμίας ἤνεγκθη τὰ βάρη καὶ ὑπέκυψεν εἰς αὐτὰ ἐπὶ τῇ ἐλπίδι καὶ προσδοκίᾳ δτι τῶν ἀνωμάλων περιστάσεων παρερχομένων, τῆς ἐδαφικῆς τοῦ κράτους ἐπεκτάσεως συντελουμένης, οἱ βικρεῖς φόροι ήθελον ταχέως ἐπινέλθει εἰς τὴν προτέραν ἀναλογίαν καὶ δοθῆ καιρὸς καὶ ἀνεστις εἰς αὐτὸν δπως ἐργασθῆ καὶ φιλοπονήσῃ, διὰ τὰ ἀναπληρώσιν τὰς θυσίας, εἰς ἀς μετά πολλῆς στενοχωρίας ὑπεβλήθη ἡ ἀριθμός τῶν ὑψηλοτέρων συμφερόντων τῆς πατρίδος του.

Τῷοῦ ἐκτακτὸν καὶ ἔξαιρετικὴν φορολογίαν τοῦ λευκοῦ, οὐδὲ δοκιμάζουσι τὰ κράτη ἐν στιγμαῖς ἐπικείμενον πολέμου, ἡ κυβέρνησις τῆς χωρας ἡμῶν κατέστησε συνήθη καὶ τακτικὴν, ἐφιλοτιμήθη δὲ νὰ καταστήσῃ ταύτην ἔτι δεινοτέραν, ὅπο τὴν ψευδεπαγγελίαν διτὶ παρασκευαζεται διὰ τὰς λιαν προσεχείς πολιτικὰς πεμπτάσεις τῆς Ἀνατολῆς, αἱ δόπαια ταῦτις ὄνται ἐν τῇ διανοίᾳ της μὲ τὴν δουλικὴν ἔξυπηρτησιν ὅλων τῶν Ἰδιοτελῶν ἀξιώσεων τῶν συνεπαρχιωτῶν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἡς μόνης ἀντιλαμβάνεται ἐν τοῖς ἔργοις ἡ κοινὴ συνειδητικὴ τῶν ἀρχομένων, πρὸς κοινὴν θήλεψιν καὶ καταισχύνην.

Αἰσθανόμεθα μετὰ λύπης τὴν λειψανδρίαν, εἰς
τὴν περιέστη ἀπὸ τινος; ή πατεῖτε ξυῶν καὶ διακανῶν

καὶ γέρμεθα πλήρης ἐπιτυχία νὰ στέψῃ τὴν ἐν τοῖς πράγμασιν ἀνύδον τοῦ νῦν προϊσταμένου τῆς κυρεονήσεως, ὅπως παιδαγωγοῦθῇ ὁ τόπος εἰς πατριωτικωτέρων ἔξυπηρέτησιν τῶν κοινῶν πραγμάτων καὶ χωρῆσῃ εἰς τὰ πρόσω πεῖ; τε τὴν τῶν ἰδίων αὐτοῦ συμφρερόντων σκοπίμον καὶ λυσιτελῆ θιαχείρουσιν, καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ προαγωγὴν τῶν γενικωτέρων τῆς πατριδὸς σκοπῶν καὶ πόθων.

Αλλ' ή πολιτεία τῶν ἐν τοῖς πράγμασι ἔλαχιστα ἀδικήσινε τὰς προσδοκίας ταύτας ἐνόμισαν διτὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐνθυμηθῶσι τίποτε ἐξ ὅσων εἴτοι καὶ μπεσχέθησαν¹ ἐνόμισαν διτὶ δὲν εἶχον καθῆκον νὰ τεινωσι τὸ οὖς φιλόστοργον εἰς τὰ πολυειδῆ καὶ πολλαχόθεν ἐκδηλώθητα τοῦ λαοῦ περάπονα, καὶ ἐπίστευσαν διτὶ ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς κοινὰς προσδοκίας, δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ διειπαθοῦντες τὸν δημόσιον πλοῦτον πολλαπλασιάζοντες τεραστίως· τὰ δημόσια βάρη τοῦ λαοῦ, ὥθηντες εἰς τὴν σύγχυσιν καὶ κακοδαιμονίων τὸν τόπον, ἐξ ὧν ἀδηλον πότε θέλει οὐνοθῆσθαις ν' ἀνακύψῃ καὶ ν' ἀπαλλαγῇ. Αὖν λέγομεν ταῦτα ἐπιχείροντες εἰς τὰ ἀτυχῆ κατορθώματα τῶν κυβερνώντων ἡμᾶς· οὗτοι διεκπερύστουσι καὶ καυχῶνται διτὶ πυγμαλιούχοισι τὸ σκάφος τῆς πατρίδος εἰς ἄριστον μέλλον· ἀλλ' ἡμεῖς, πιλλάκις καὶ καθημερινῶς σχεδὸν τὰς ἐπαγγελίας ταῦτας βλέποντες ν' ἀπολύτωσιν εἰς πομφόλυγας, ἐκ τοῦ πλησίον δὲ ἀντιλαμβανόμενοι τῆς κοινῆς ἀδημονίας καὶ δυσφροίας, οὐ μόνον θεωροῦμεν φρόνιμον νὰ ἔχωμεν δυσπίστως πρός τὰ τελούμενα ἀλλὰ καὶ πεποιθησίν ἔχομεν διτὶ δυνατὸν ἦτο τοῖς κυβερνήταις ἡμῶν διετῆπον καταπιεστικῶν μέσων νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἱσαύριου, φειδόμενοι, οἰκονομούμενοις, ἐφιστῶντες πρασιγήν, περὶ τὴν πλήρη βεβαίωσιν καὶ εἰσπράξιν τῶν ὑπερχόντων φύσων, καταστέλλοντες τὴν λαθρεμπορίαν, ἀγρύπνιας ἔχοντες περὶ τὴν διαχείρισιν τῶν τελωνείων, ἐν ἀνάγκη ἐπιβάλλοντες καὶ μετρίους καὶ δικαίους φύσους, παρέχοντες δὲ εὐκαιρίαν καὶ ἀνεστιν καὶ πρός τὸν λαὸν ἀπαραιτητον, χάριν αὐτῶν, τῶν χρηματολογικῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους. Τὴν ἔναντιν δόδον ἐπράτιζόσεν ή κυβέρνησις² τὸ σύστημά της εἶναι ἀδέξα μέχρι δέρματος φροντιστήρων σπατάλη πρός ἔξυπνοτέρουσιν φατοιαστικῶν σκοπῶν καὶ συμφερόντων, περιφρόντισις τῆς κοινῆς ἀμηχανίας καὶ δυσφόρίας³ δῆλως ἀντιθέτα ή διτὶ πράτιουσιν εἰς τὰ πλειότερον ἐν τῇ διαχείρισει τῶν κοινῶν ἔξυπνημένα καὶ κατά τοὺς πύρους ἴσχυρότερα ἀλλοι ἀράτη⁴ ἐκεῖ ἐλαττούσι τοὺς φύσους, διὰ νὰ ἔνισχύσωσι τὴν παραγωγὴν, διὰ νὰ ἔχειλιθωσι τὴν κοινὴν εὐημερίαν καὶ φορολογήσωσιν εὐκολώτερον καὶ πεοισσότερον.

Κατ' ἀνάγκην ὁ τάπος εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν μέθοδον τῆς κυβερνήσεως· εὐχό-
μεθα αἱ συνέπειαι τῶν ψηφισθέντων φρέσων νὰ μὴ
καταστήσωσιν ἐν λίκην προσεγγεῖ μέλλοντι δῆμον-
ροτέρου τὴν κατάστασιν τῆς κοινωνίας· εὐχόμεθα
ἡ κυβέρνησις κατὰ τὴν ἔκτελεσιν τῶν νέων νόμων
νὰ μὴ ἀπαντήσῃ προσκόμματα, τὰ ὅποια ἡ ἀγα-
νάκτησις τοῦ λαοῦ καὶ ἡ προσγνωμένη αὔτῷ ἀδι-
κία προμήνεται, εὐχόμεθα οὐδὲ τὸν σκοπῶν,
οὓς ἡ κυβέρνησις ἐπαγγέλλεται, νὰ ἐπέλθῃ ἀπο-

τυχία πλήρης καὶ τελεία· πάντοτε δύμας φρονοῦ-
μένι καὶ θὰ φρονοῦμεν διτὶ πολιτικὴ ἀπομακρυνο-
μένη σώφρονος καὶ τιμίας διαχειρίσεως τῶν κοι-
νῶν, πολιτικὴ ἐπὶ τοσοῦτον διλγυρωῦσα τῶν κοι-
νῶν πνευμάτων καὶ ἀναγκῶν δὲν εἶνε προιθεισμένη
διὰ νὰ ζήσῃ μακρὸν, οὔτε νὰ ἐπιτελέσῃ ἔργα ἐπι-
βολῆς, οἷα ἐπαγγέλλεται· ἀν τὰ πράγματα εἰχον
ἄλλως, ἡ ἐπιστήμη τοῦ κυβερνήσεως οὐδὲν θὰ ἤτο
ἄλλο θὲ τέγυνη τοῦ εὐκόλως ἀρπάζειν καὶ σπατα-
λῶν πλειστερά.

Τὴν 19ην λήγοντος μηνὸς διῆλθον ἐκ Πατρῶν, κατευθυνόμενοι εἰς Ὀλυμπίαν, ὁ βουλευτὴς κ. Θ. Δεληγιάννης μετὰ τῶν σύναδέλφων του Κατσάκου, Κρεστενίου, Ζυγομαλᾶ, Βάρδογλη καὶ Ἀντιωνούπολην καὶ μετὰ τῶν κ. κ. Ἅνδρεα Θ. Ζετού, καὶ Ἰωάννου Ζωγράφου.

Διέφροροι τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν, φίλα φρονοῦντες αὐτοῖς, παρεπεκεύαζοντο νὰ ὑποδεγθώσι καὶ προτιφωνήσωσιν αὐτοὺς, ἀλλ᾽ ή μποδογή, καθυστερήσαντος τοῦ ἀτμοπλοίου πέραν τοῦ μεσονυκτίου, σχεδὸν ἐματιάθη, δλιγίξιων παραμεινάντων ἐν τῇ προκυμαίᾳ μέγρι τῆς ἀφίξεως του. Τὴν ἐπιούσαν εἰδοποιήθη τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ὅτι ἡθελε γίνει προσφώνησις πρὸς αὐτοὺς περὶ τὴν Ὁραν M. M. πακὰ τὸ Ξενοδοχεῖον Πατρῶν, ἔνθα οὗται κατέλυσαν τωντις δὲ τὴν κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ώραν προσκήλιθον οὐκ ὀλίγοις ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας αὐτόθι, ὁ δὲ συντάκτης τῆς Ἐφημερίδος «Ἐλληνικὴ» Βπανάστασις καὶ δικηγόρος κ. Βασίλειος Καλλιοντσῆς προσεφώνησεν αὐτοὺς, εὐχαριστήσας τούτους ἐκ μέρους τῶν συνελθόντων διὰ τὴν ἐξρωμένην καὶ καρτερὰν πάλην, ἢν διεξήγαγον κατὰ τῆς κυβερνήσεως μετὰ τῆς λοιπῆς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν φερολογικῶν νομοσχεδίων τοῦχθησαν περὶ τῆς συνενώσεως καὶ συμπλέξεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐν πατριωτικῇ κύπεαπαρνήσει καὶ μπό τὸ αὐτὸῦ ἔθνοστατῆριν πρόγραμμα τὸν ἀπαραίτητον Οἶκονομιῶν καὶ ῥιζικῶν μεταρρύθμισεων πεσεωνί μπό τὸν δρόμον τοῦτον, οἱ προσφωνοῦντες εἰπον ὅτι θεωροῦσι κατορθωτὸν νὰ καταπέσῃ τὸ διέπον ἡμᾶς κυβερνητικὸν σύστημα, τῆς επατάλης, τοῦ φεύδους, τῆς αὐθαίρεσίας καὶ συναλλαγῆς καὶ ν' ἀνυψωθῆείς τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν κυβέρνησις πατρικὴ καὶ ίκανὴ νὰ εώσῃ τὸ ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν ἐκ καταστροφῆς ἀπειλούμενον ἔθνος ἐπὶ τῇ πεποιθήσει δ' οἵτις ἡ νῦν ἀντιπολιτεύσις δὲν θέλει μημηθῆ τὴν νῦν συμπολιτευσιν καὶ ἀλλοτε ἀντιπολιτευσιν καταψεύσασαν τὸ πρόγραμμά της οἱ προσφωνοῦντες, πλήρεις ἐνθουσιασμοῦ καὶ χαρᾶς πατριωτικῆς ἀνεφώνουν ζήτω ἡ ἀντιπολιτεύσις! ζήτωσαν αἱ μεταρρυθμίσεις! Ζησούσθησαν δὲ καὶ φωναὶ ζήτω ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως!

‘Ο κ. Δεληγιάννης ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ Ξενοδοχείου ηὐχεριστησε καὶ ἐκ μέρους τῶν συνταξιειδιωτῶν τους τοὺς συνελθόντας ἐπὶ τῇ φιλόφροντι δεξιᾷ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὅτι πολύτιμον ἀπέβη τῇ ἀντιπολιτεύσει στήριγμα ἡ πατριωτικὴ τοῦ λαοῦ τῶν Πατρῶν ἐξέγερσις, ἥτις εἶναι ἀνάγκη

νὰ ἔξακολουθήσῃ, διότι ή ἀντιπολίτευσις ὅφειλει νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον τῆς καθόσον δὲν εἶναι μόνα τὰ φορολογικά νομοσχέδια, περὶ ἣ διαφωνεῖ ἡ ἀντιπολίτευσις, πρὸς τὴν κυβέρνησιν, ἀλλ' αἱ διαφωνίαι τῆς εἰσένει φόροις, ἀφορῶσαι τὴν διοικήσιν καὶ τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας καὶ τὴν ἐν γένει ἐφαρμοζομένην πολιτικὴν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη¹ ὁ κ. Αελιγγιάννης δὲν προέβη εἰς ἑκγήγησεις πλατυτέρας περὶ τοῦ εἴδους τῶν διαφωνιῶν τούτων, οὔτε προσδιώρισε τὰς ἴδιας αὐτοῦ σκέψεις, ἥκεσθη μόνον νὰ ὑπενθυμίσῃ ὅτι μόνος μετ' ὀλίγων ἐν τῇ Βουλῇ ἐπάλαισεν, ἔξελέγξας καὶ στηλιτεύσας τὴν συντελουμένην διὰ τῆς διοικήσεως νοθείαν τῶν θεσμῶν, καὶ ὅτι εὐελπιστεῖ ὅτι ἡ γνώμη του εἶναι ἡδη γνώμη τῆς πλειοψηφίας τοῦ ἔθνους² κατέληξεν ἐπανέστας τὰς εἰρηνικὰς τοῦ λαοῦ διασηλώσεις, ἐνθαρρυνούσας τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους νὰ διαχειρίζωνται ὑπὲρ τῶν κοινῶν τὴν ἐντολὴν τῶν καὶ οὐχὶ πρὸς ἴδιον ὄφελος, ἐπειπὼν ὅτι τοιαύτη ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ φροντὶς καὶ ἐπαγρύπνησις καθίστηκε δειλοὺς τοὺς φιλάρχους νὰ ἐμπνέωσιν εἰς τὸν λαὸν ἐλπίδας, ἀς ἔχουσι τὴν ἀπόφασιν μετ' ὀλίγον νὰ διαψεύσωσιν³ ἐπέραντες δὲ τὴν ὄμιλαν του, διαβεβαιώσας τοὺς συνελθόντας ὅτι θέλει διατηρήσει ἀκματαν καὶ εὐγνώμονα τὴν ἀνάμνησιν τῆς πρὸς αὐτὸν εὑμενείας τῆς δευτερεύοντος πόλεως τοῦ κράτους.

Τὸ πέρας τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Δεληγγάννη ἐπηκολεύθισαν ζήτωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ὑπὲρ τοῦ κ. Δεληγγάννη, ὡς ἀργυροῦ ταύτης. Μετὰ τοῦτο τὸ πλήθος ἤρειται διελύθη.

Ἐξεθέσαμεν τὰ πράγματα, ὡς ἔλαβον χώραν,
ἀπέχοντες νὰ σχολιάσωμεν ταῦτα· πάρεπε δημόσιος
νὰ σημειώσωμεν τοῦτο, ὅπερ οὐδὲνδες νοήμονος
παρατηρητοῦ διέλαθε, νόμιζομεν, τὴν προσηγόρην,
ὅτι μεταξὺ προσφωνούντων καὶ προσφωνούμένων
ἐντελής δὲν ὑπῆρξε φαίνεται συνενόησις· οἱ μὲν
εὑχονται τὴν συνένωσιν καὶ σύμπτεξιν τῆς ἀντι-
πολιτεύσεως ὑπὸ τὸ ἐθνοσωτήριον πρό-
γραμμα τῶν ἀπαραιτήτων οἰκονο-
μιῶν, καὶ τῶν ριζικῶν μεταρρυθ-
μίσεων καὶ καθείς ἔνοει ποῦ βάλλουσιν αἱ πά-
σεις αὗται, οἱ δὲ τῶν Ὀλυμπίων πρεσκυνηταὶ ἀλ-
λα βεβαίως ἐνὶ φρεσὶ κεύθουσι.

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν 22 λήγοντος ὁ Βουλευτῆς τῆς Ἐπαρχίας Πατρῶν κ. Ἀριστομένης Κοντογόνυρης ἐξηκοιλούθησεν ἐν τῇ πλατείᾳ Γεωργίου τοῦ Δ'. ἐνώπιον πολυπληθοῦς συναθροίσεως πάσης τάξεως πολιτῶν τὴν συνέχειαν τῆς λογοδοσίας αὐτοῦ περὶ τῶν πεπραγμένων αὔτῃ, ὡς ἀντιπροσώπω ποστού.

Ἐπί τοις ἀνθρώποις πάντας οὐδεὶς γένεσις.
Ἡ δύναμις αὐτοῦ διήρκεσεν ἐπὶ δύο πλήρεις
ῶρας, διέτει δὲ δοσίλογος ἑταῖρος εἰς ἀναγκαῖον νὰ
μὴ περιορισθῇ ἀπλῶς εἰς ἀφήγησιν τῶν γενομένων,
ἄλλα καὶ τὰς ἀποδείξεις τούτων νὰ περάσῃ,
διὰ τοῦτο δὲ οὐ μόνον διεξοδικὸς ὑπῆρχεν δὲ λόγος
του καὶ λεπτομερῆς πρὸς ἀδημονίαν τῶν ἀνυπο-
μόνων, ἄλλα καὶ πολλὴν ἐνεῖχε πρόβοιαν, ὅπως
μὴ ἐλαττώσῃ καὶ τῶν συναδέλφων αὐτοῦ βουλευ-
τῶν τῆς Ἐπαρχίας ήμῶν τὰς ἀγαθὰς πράξεις, ᾧν
ἐνναὶ πᾶσαν σχεδὸν στιγμὴν ἀνωμολόγει τὴν συνερ-
γασίαν καὶ σύμπραξιν.

Ο κ. Κοντογούρης ισχυρίσθη ότι ήταν γνάχασθη νὰ ἀποχωρήσῃ τῆς συμπολιτεύσεως, διότι εἶδεν ἀλλεπαλλήλως ἀθετηθὲν καθολοκληρίαν τὸ πρόγραμμά της καὶ διότι, παραμένων πλειότερον ἐν αὐτῇ, ἔκινδυνευεν ν' ἀπαλλοτριωθῇ καθολοκληρίαν τὸ ἕδιον ἑαυτοῦ καὶ τῶν συναδέλφων του πρόγραμμα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὅποιος ἔζητησαν τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἐκλογέων των· ἵδιας, εἰπεν ὁ κ. Κοντογούρης, ὅτι μετὰ τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια τῆς κυβερνήσεως δὲν ἦτο δυνατὸν πλέον αὐτῷ νὰ ἔξακολουθήσῃ ὑποστηρίζων ταύτην, διότι ἐθεώρησε ταῦτα ὡς μέλλοντα νὰ παραβλάψωσι ζωτικώτατα τοῦ Ηθνους συμφέροντα. Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Κοντογούρη ἡ ἔκρυθμος οἰκονομικὴ ἥματων κατάστασις καθίσταται βεβαίως ἀπαραιτήτους γέογες

τινάς φύρους ἔν τινι μέτρῳ πρότοι διμωις προσφύγη εἰς νέους φύρους ἡ κυβέρνησις. Ὡφειλες νὰ πείσῃ τὸ ἔθνος δις: δὲν σπαταλᾷ ἀφειδῶς τὸ δημόσιον χῆμα, ὥφειλε νὰ μὴ ἀποκρούσῃ ἀπὸ τὸ πρόγραμμά της πᾶσαν ἀζήμιον οἰκονομίαν, περιπλέον ὥφειλε νὰ ζητήσῃ νέους φύρους ἐν μετρίστητι, ἵστηται καὶ δικαιοσύνη, ὅπως κατανεμηθῇ τὸ βάρος εἰς δλας τὰς ταξεις τοῦ λαοῦ καὶ καταστῇ ἐλαφρότερον· ἡ κυβέρνησις διμωις ἐδαπάνα καὶ ἐσπατάλα ἀφειδῶς τὸν δημόσιον πλοῦστον ἀμφοτέραις ταῖς χρεοῖς διὰ τῆς δημιουργίας νέων περιττῶν δαπανῶν, δλως ἀδικαιολογήτων ἀπεποιήθη δὲ πεισμόνως πᾶσαν οἰκονομίαν, καὶ φύρους ἔζητει διὰ τῶν νομοσχεδίων της πολὺ ἀνωτέρους ἢ ὅσους ἦσκουν διὰ τὸ ἔλλειμα· διὰ τούτο ὑπερεψήφισε πᾶν νομοσχέδιον τῆς κυβερνήσεως, συντελοῦν εἰς βελτίωσιν τῶν κοινῶν πραγμάτων, κατεψήφισεν διμωις τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τοὺς νέους φύρους, γνωρίζων, ὃς εἶπε, καλώς ὅτι ἐνεκα τῶν τελευταίων πολιτικῶν περιστάσεων καὶ τῆς Ἐπιστρατείας ὑπεροχηζύνθησαν τὰ βάρη τοῦ λαοῦ καὶ τὰ οἰκονομικά του περιέστησαν εἰς ἀταξίαν καὶ ἡτο ἀνάγκη οὗτος νὰ μὴ φορολογηθῇ τόσον βαρέως καὶ αὕθιτις.

Περὶ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα περιεστράφη ἡ δημιλία τοῦ κ. Κοντογούρη, ὅστις προσέθηκεν ὅτι ἔξεπλήρωσεν ἐν ἄκρᾳ εὐσυνειδησίᾳ τὸ καθῆκόν του, ὥπτού δὲνός πλαγίου ἀγόμενος σκοποῦ, κατὰ τὴν εἰκαζομένην Θέλησιν τῶν ἐντολέων του, εἰς ὃν τὴν δικαίαν ἐκτίμησιν μετὰ θάρρους ἐμπιστεύεται, καὶ ὅτι τοῦτο αὐτὸν καὶ ἄλλοι ἔπρεψαν καὶ δύνανται νὰ πρᾶξωσι, θὰ εὐχαριστηθῇ δὲ πολὺ ἐάν τοῦτο καὶ ἄλλοις πολλοῖς κατερχομένους εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον. Ἐξ ἀφετηρίας ταύτης μεταρριθμής δράτωρ αἰτίης, καὶ τοῦτο αὐτὸν τὸ τῆς παροιμίας εἴπποις ἐν πεδέω το γενόμενος, ἀπέτεινε ἐν πατριωτικῇ θέρμῃ καὶ παραφορᾷ πρὸς τὸ πλῆθος τῶν ἀκροατῶν του τελευταίους τινάς λόγους, μεστούς εὐγλωττίας καὶ ψήφους περὶ τῆς κρισιμότητος τῶν καιρῶν περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ συνταχθῇ ἡ ἀντιπολίτευσις καὶ προετοιμάσθῃ τὸ ζήνος διὰ τὰς σοβαρὰς περιστάσεις, ἀς ἔγκυμονει τὸ μέλλον.

Ἐπεφυλάχθησεν εἰς ἐν τῶν προηγουμένων φύλακῶν τῆς ἐφριμερίδος ἡμῶν νὰ φέρωμεν κρίσεις ἐπὶ τῆς λογοδοσίας τοῦ κ. Κοντογούρη· ἀλλ' ἔτος διτοῦ τὸ προηγούμενον, ὅπερ καθιέρωσεν ἐνταῦθα διερημένος βουλευτὴς ἔτυχεν ἀμερίστως τῆς κοινῆς ἐπιδοκιμασίας, καὶ δοσον ἀφορᾷ τὴν λογοδοσίαν του, σύδεν ὑπολείπεται ἡμῖν νὰ προσθέσωμεν, διότι πρὸ τῆς ἐναργείας τῶν πραγμάτων καὶ τῶν εἰλικρινῶν καὶ ἀνεπιφυλάκτων ἐξηγήσεων αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς του, η γνώμη τῶν πολλῶν ἀκροατῶν τοῦ κ. Κοντογούρη ἐξεδηλώθη ἥδη διάζωσηρῶν καὶ ἔγκαρδίων χειροκροτημάτων ὑπέρ αὐτοῦ, οὗτες δὲ εἰσθαι καθαρὰ ματαιοπονία πάντα περαιτέρω συδίλιον ἐπὶ τῆς λογοδοσίας του.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ ΧΜΗ'. νόμου περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν, τὴν 1ην Μαΐου ἑκάστου ἔτους ἀρχεται ἡ ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου ὑποθολή τῶν ἐνστάσεων πρὸς ἐγγραφὴν τῶν ἔχοντων τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν. Ἀλλὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ εἰρηνεύοντος νόμου ὡς καὶ ἀλλα τοῦ αὐτοῦ νόμου κατηγήθησαν διὰ τοῦ ΔΗΘ'. νόμου τοῦ περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν καὶ δημαιρεισῶν νόμου, τοῦ ψηφισθέντος φέτος, καὶ δημοσιευθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 121 φύλλῳ τῆς ΕΦΗΜΕΡΟΥ διός τῆς Κυβερνήσεως τὴν 31 Μαρτίου ε.ε.

Τὸ ἄρθρον ιον τοῦ νόμου τούτου, ὅστις σήμερον
ἰσχύει, φέρει ἐπὶ λέξει τάδε:

Αρθ. Ιον Οι ἐκ λογικού κατάλογοι ἔκτιθενται
κατ' ἔτος πρὸς ἀναθεώρησιν ἀπὸ τῆς Ιος μέχρι τῆς
30 Ιανουαρίου.

³Ερωτῶμεν, μετὰ τὴν ἴσχυν τοῦ νόμου τούτου,
δύναται νομίμως νὰ γίνῃ ἀναθεώρησις τὴν Φην
Ματου; Καὶ τὰ Πρωτοδικεῖα, τὰ δόπιστα ἐκδικά-
ζουν τὰς ἐστάσεις, δὲν θὰ θεωρήσωσι πρόωρον
τὴν προδικασίαν τῆς ἀναθεωρήσεως, καὶ δὲν θ' ἄ-
ποσχώσει νὰ ἐκδικάσωσιν ἐνστάσεις ὑποθληθείσας
ἐν προθεσμίαις, μὴ προβλεπομέναις ὑπὸ τοῦ νόμου;

Ονομοθέτης ἥδινατο νὰ ἔξαιρέσῃ ρήτως ἀν
θίελε τὴν ἀναθεώρητιν τοῦ τρέχοντος ἔτους, καὶ
νὰ διατάξῃ νὰ ἐνεργηθῇ κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἴσ-
χυόντα, τὸν Μάιον. Ἀλλὰ δὲν τὸ ἔπραξε.

Κατὰ δὲ τὸν νόμον, ἴσχυει πάντοτε καὶ εἶναι ἐπικρατέστερος ὁ νεώτερος νόμος. Οὕτε ἔχει ἀζίλαν τὸ ἐπιχειρήμα τυχὸν ὅτι ὁ νόμος ἡρχίσει νὰ ἴσχύῃ ἀπὸ τὰς 10 Ἀπριλίου, ὅτε εἰχειν ἀρχίσεις ἡ προκαταρκτικὴ ἐργασία τῶν δημάρχων. ἡ ἐργασία αὕτη εἶναι τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν δημάρχων, μόνον δὲ ἐπὸ τῆς Ιησοῦ Χριστοῦ ἡ ἐπίσημος ἐνάσκησις τῶν δικαιωμάτων τῶν πυλιτῶν, ἀλλ' ἐπελθόντος τοῦ νέου νόμου, μετεποπίσθη ἡ ἐνάσκησις αὕτη διὰ τὸν Ἰανουάριον

Ἐπομένως, πᾶτα γενομένη ἥδη πρὸς ἀναθεώρησιν ἐργασία εἶναι παράνομος, καὶ θέλει φέρει σύγχυσιν καὶ ἀταξίαν.

Ονητότης ἐν Ηλέτοις

Ο παρ' ήμεν φιλόπονος ίστηρὸς κ. **Χρ. Κορύλλωρος** πρό τινων ἐτῶν δημοσιεύει τακτικῶν τὴν ἐνιαύσιον στατιστικὴν τῆς ἐν Πάτραις θυητότητος, ητίς ἐδειχθῇ διε θέντι εἴναι ἔργον μάταιον η περιττόν. Ἐδημοσιεύθη ἡδὴν ὑπὸ τοῦ καλλίστου ίστροῦ η στατιστικὴ τῆς θυητότητος τοῦ ἔτους 1882, ἐξ οὗ ἀποσπώμεν, χάριν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν μέρη τινὰ ἐξ αὐτῆς.

Ἐν ἔτει 1882 ἀπεβίωσαν ἐν Πάτραις ἐν ὅλῳ
817 ἄνθρακα, ὃν 431 ἀρρενός καὶ 366 θῆλασι
γένους.

Kai tōn mēn Ἰανουάριον ἀπεβίωσαν 88 (45
ἄνδρες καὶ 43 γυναικες.)

Τὸν δὲ Φεβρουάρ. ἀπειθίωσ. 77	(43 ἔνδ. καὶ 44 γυν.
Τὸν Μάρτιον	» 55 (34 » καὶ 21 »)
Τὸν Ἀπρίλιον	» 68 (38 » καὶ 30 »)
Τὸν Μάϊον	» 72 (42 » καὶ 30 »)
Τὸν Ἱούντον	» 90 (49 » καὶ 41 »)
Τὸν Ἰούλιον	» 71 (39 » καὶ 32 »)
Τὸν Αὔγουστον	» 67 (33 » καὶ 34 »)
Τὸν Σεπτέμβριον	» 62 (32 » καὶ 30 »)
Τὸν Ὁκτώβριον	» 58 (24 » καὶ 34 »)
Τὸν Νοέμβριον	» 54 (20 » καὶ 34 »)
καὶ τὸν Δεκέμβριον	» 55 (32 » καὶ 33 »)

Κατὰ τὸ ἔτος δὲ τοῦτο, ὡς καὶ κατὰ τὰ προηγούμενα τὰ πλείους θανάτους ἐπενεγκόνται νοσήματα ἥσαν τὰ δέξα τῶν ἀναπνευστικῶν ὅργάνων (25 0[0] ἐκ τῶν ἀποβιωσάντων), τούτοις δ' ἔπονται τὰ τοῦ γαστροεντερικοῦ σωληνος, ὡν θύματά εἰσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παῖδες (12, 6 0[0]), εἰτα ἡ διφθερίτις (7, 2 0[0]), ἡ μηνιγγίτις (5, 9 0/0), ἡ φυματίωσις καὶ φθίσις τῶν πνευμόνων ἐν γένει (4, 8 %), ὁ κακοπήθης πυρετός (3, 3 0)ο κτλ. Καὶ κατὰ τὸ ἔτος δὲ τοῦτο ἡ τῶν πνευμόνων φυματίωσις καὶ φθίσις ἕσχεν σχετικῶς ὀλιγώτεραι ἡ κατὰ τὰ ἄλλα ἔτει (1879, 1880 καὶ 1881) διότι ἐνῷ ἐν ἔτη μὲν 1879 ἀπεβίωσαν 8. 60[0] ἐκ τῶν ἀποβιωσάντων, ἐν ἔτει δὲ 1880 6, 6 0[0] καὶ ἐν ἔτει 1881 6, 9 0[0], κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος (1882) ἀπεβίωσαν 4, 8 0[0] μόνον ἐκ τῆς νόσου ταύτης. Ὁπτε δυνάμεθα νὰ καυχηθῶμεν δτι ἡ πόλις ἡμῶν οὐδαμῶς ἔστιν ἔνους τῇ φθίσει ἐν γένει. Ἐγ 'Αθήναις κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος (1882) ἐκ τῶν 2333

ἀποβιωτάντων, οἱ 341 ἡσαν θύματα τῆς πνευμονί-
κῆς φυματιώσεως καὶ φθίσιῶς, ἥτοι 10, 33 0)0
έαν δ' ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀποβιωτάντων ἀρχιερέ-
σωμεν 336, θύματα τῆς εὐλογίας, ἔχομεν 12
0)0 ἐκ τῆς υόσου ταύτης Θανόντας. Οἱ ἀριθμοὶ
δημιούσιν εὐγλωττέρον ἡμῶν. Ἐνταῦθα ἐν Πά-
τραις, ὑπῆρχον πρότερον οἰκογένειαι, αἵτινες εἶγον
τὴν φυματίωσιν ὡς νόσον κληρόνομικὴν καὶ ἀπώ-
λετα πολλὰ αὔτῶν μέλη ἐκ τῆς υόσου ταύτης.
Τὰ νῦν, οὐ μόνον σπανιώτατα εἰσὶν αἱ τιαῦται πε-
ριπτώσεις, ἀλλὰ καὶ τὰ περισσότερα ἄτομα τῶν
οἰκογένειῶν ἔκειναν, οὐ μόνον ἀπολαύσουσι πλή-
ρους ὑγίειας, ἀλλὰ καὶ πολυμελεστάτας καὶ ἀν-
θυροτάτας ἀποτελούσιν οἰκογένειας. "Οτι δὲ τὸ
κλίμα τῶν Πατρῶν ἀποκαθίσταται δυημέραι ὑγι-
εινότερον, διά τε τὴν ἀρθρονείαν τοῦ ὅμοτος καὶ
τὴν κρείσσονα διάτατα τῶν κατοίκων, μαρτυρεῖ
πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ αὐτῇ ἡ ὄψις τῶν κατοίκων
ἀμφοτέρων τῶν φύλων, οἵτινες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ
στόν εἰσιν ἀνθυροὶ καὶ εὐτραφεῖς, τῆς μελαγχλώ-
ρου ἐλάδους χροῖς ὑποχωρούστες καὶ ἐκειπούστοις
ὅσημέραι. Καὶ τὴν θῆσσαν δ' ἐπήρεταν τοῦ ἐ^λ
λείου μιάσματας μαρτυρεῖ ἡ σπάνιας τῶν κακοή-
θων πυρετῶν" διότι ἐνῷ ἐτει 1879 ἀπεβίωσαν
67 ἐκ κακοήθους πυρετοῦ, ἐνῷ δὲ 1880 καὶ
1881 ἐνῷ 53, ἐν ἐτει 1882 ἀπεβίωσαν μόνον
27 ἐκ τῆς υόσου ταύτης, ἐνῷ δὲ, ἔνεκ τῆς
σπουδαίας αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ τὰ
τέσσερα ταῦτα ἔτη, νὰ ἡ διπλάσιος τῶν κατὰ τὸ
1879 θανόντων. "Εστω καὶ τοῦτο παρήγορον
διὰ τοὺς κατοίκους καὶ ἡκιστα ἐνθαρρυντικὸν διὰ
τοὺς ἱετροὺς καὶ φαρμακοποιοὺς τῆς πόλεως. Πα-
ρῆλθον οἱ μακάριοι ἔκεινοι χρόνοι, καθ' οὓς οἱ φαρ-
μακοποιοὶ διοίν χεροῖν κατεσκεύαζον ἀδιακόπως
τὰ καταπότια, ἢ ἐδίπλωνον τὰ ἔνορά τῆς κινήσης,
οἱ δὲ ἱετροὶ σπανίας ἐγενούτιζον μετὰ τῶν οἰκο-
γενειῶν των, ἰδίως ἐν ᾧρᾳ θέρους, καὶ ἐτει σπανί-
ώτερον διήρχοντο τὰς ὥρας τοῦ φοβεροῦ θάλπους
τῆς μεσημβρίας ἐν τῇ κλινῃ αὐτῶν. Τὰ νῦν, οὐ
μόνον οἱ φαρμακοποιοὶ δύνανται τὸ θέρος ν' ἀνα-
γνωτικοῖς ἀνέτως ἀπάσχε τὰς ἐφημερίδας, ἔστω
καὶ εἰς διπλούν φύλλον ἐλεύθομένας, ἀλλὰ καὶ
οἱ ἱετροὶ καὶ συντράχοντες μετὰ τῶν οἰκογενειῶν
τῶν καὶ ξεμετεριάζοντες μέχρις ὄψίας
δεῖλης καὶ εἰς τὸν κοινὸν περιπάτον πάντοτε πο-
ρεύονται πρῶτοι.

Τὴν δὲ διαφορὰν περὶ τὴν θυητότητα κατὰ τὰ
4 τελευταῖα ἔτη, ὃν ἄχρι τοῦδε ἀπομοσίευσα στα-
τιστικὸν πίνακα παριστά ὁ ἐπόμενος πίνακας.

	1879	1880	1881	1882
Ιανουάριος	38	97	106	88
Φεβρουάριος	42	57	110	77
Μάρτιος	55	67	97	55
Απρίλιος	47	47	46	68
Μάϊος	41	53	60	72
Ιούνιος	66	52	60	90
Ιούλιος	84	75	95	71
Αύγουστος	79	65	102	67
Σεπτέμβριος	61	54	54	62
Οκτώβριος	71	80	66	58
Νοέμβριος	74	60	62	54
Δεκέμβριος	70	82	82	55
	728	789	940	817

ΣΗΜ. Ἐν τοῖς 1881 ἐξ ἐγκεφαλογνωτιάς μηνιγγίτι-
δος ἀπεβίωσαν 184, πλὴν τῶν στρατιωτῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὸ ἔγγραφον τοῦ ἀποργείου τῶν Βεστερικῶν
ἐπὶ τοῦ λιμενικοῦ ζητήματος κακοδούλως πα-
ρεμορφώθη ὑπό τιναν, διεδόντων χάριν δημοκοπίας
ὅτι ἀπεφάσισεν ὑπὲρ τοῦ ἐργολάβου Μανιάκην
κατὰ τῆς πόλεως διαρήξαν δῆθεν τὴν σύμβασιν.
Εἴμεθα καλῶς πληροφορημένοι, καὶ δημοσιεύομεν
χάριν τῶν μετ' εὐκολίας δικαιουοληθέντων, διετοῦ

"Ποιουργεῖον ἐμπνεόμενον ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ
προστατεύῃ τὰ διακοπέν τοῦ λιμένος ἔργον, καὶ
νὰ ἀρθῇ πάσχα αἰτία ἕριδος παραπέμπει τὴν ὑπό-
θεσιν τοῦ λιμενικοῦ ζητήματος εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ λιμένος
Ἐπιτροπείαν μετὰ γνωμοδοτήσεως τινὸς τοῦ νομικοῦ
τυμούλου κ. Σανοπούλου, στριτζιμένης
καὶ ταύτης ἐπὶ γεγονότων οὐχὶ ἀποδεδειγμένων,
ἀλλὰ ἀποδεικτέων, καὶ ἀφίνοντος ἐλευθέρων τὴν ἐ-
πιτροπείαν νὰ διασκευῇ καὶ ἀποφασίσῃ διὰ τοῦ
δικαιολόγου καὶ νόμιμου. Ἡ δημοκοπία ἔχει πολλὰ
ἄλλα στάδια εἰς ἔξασκην τῆς, διὸ μὴ ἐκμεταλ-
λεύῃται καὶ τὰ ἵερά τερα. Πεποιθαμέν ἐπὶ τὴν
ἀκεραιότητα τῶν μελῶν τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς
καὶ τοῦ προέδρου αὐτῆς.

— Βρισιτῶμεν τὴν προσοχὴν τῆς διακοπικῆς
ἀρχῆς εἰς τὴν τελεῖν καὶ λεπτομερῆ ἐπεξεργασίαν
τῶν ἔξοδων τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Δήμου Πα-
τρέων διότι τὸ δημοτικὸν συμβούλιον μας περὶ τὸ
τέλος τῆς ἀρχοντίας σύτον διατελεῖον, οὔτε τὴν
δέουσαν προσοχὴν ἐπέστησεν, οὔτε τὴν ἀπαιτούμε-
νην φειδῶ ἐδειξεν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ Προϋπολο-
γισμοῦ. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Νομάρχου ἐπὶ τοῦ προ-
πολογισμοῦ εἶναι τὸ σπουδαιότερον ἔργον τὸ εἰκο-
νίζον τὴν κατὰ τοὺς νόμους ὑφεστῶσαν ἐπιτήρησιν
καὶ κηδεμονίαν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν Δήμων.

— Διάγκην ἐπείγουσα ἐπιτάσσει τὴν ριζικὴν
καὶ ταχεῖκα λύσιν τοῦ περὶ φυλακῶν ζητήματος,
οἵπως ἐξέλθωμεν καταστάσεως καταφαινούσης βαρ-
βαρότητας οὐχὶ ἀξίαν τῆς παριέτης ἐποχῆς. Καὶ
εἶναι ἀληθές ὅτι διάταυθα Νομάρχης, κ. Ζηρυμᾶς,
ἀκαμάτως ἐργάζεται καὶ διηνεκῶς ἀσχολεῖται
πρὸς τὴν δύσιν ἔνεστιν ἀνακούφισιν καὶ βελτίωσιν
τῆς τύχης τῶν δυστυχῶν καταδίκων, τοὺς μὲν
παντοπόλας Ρίου καὶ Ἀκροπόλεως παρεμποδίζων
οἵπως πιέζωσι τούτους, καθὼς πρότερον, καὶ λύσας
τὸ ζήτημα ὅτι δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ παρά-
τούτων ἀγορά τροφίων τοὺς δὲ ἐργολάβους τι-
μωρῶν διάσκιες τὸν ἀρτον παρά τὰ συμπεφωνημέ-
να παρέχωσιν, τοὺς ἐπιστάτας ἐπιτηρῶν οὐα μὴ
ἐκτρέπωνται εἰς τὰς συνάθετες καταχρήσεις, καὶ
νέον οἰκημα ἐτοιμάζων πρὸς ἀραιώσιν τῶν καταδί-
κων ἀλλὰ πάντα ταῦτα ἡμιστα συμβάλλουσιν
ἴνα βελτιώσωσι τελείως καὶ μονίμως τὴν ἀθλίαν
τῶν καταδίκων καὶ διοδίκων κατάστασιν. Μόνη
δὲ ἡ ρίζικὴ τοῦ ζητήματος λύσις θέλει ἐπαγγέγει
τὴν ποιητὴν καὶ τελεῖαν θεραπείαν.

— Σεάνδαλον σπουδαῖον, εὐγλωττον δὲ καὶ
ἀκαταμάχητον ἐπιχείρημα εἰς τὸν καταμερο-
μένους τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ ἀπονίκη καὶ σπατάλη
τοῦ δημοσίου χρήματος κεῖται, οὕτως εἰπεῖν, ἐκτά-
δην καὶ ἀπροκάλυπτον ὑπὸ τῆς ἀρχηγού τοῦ περί-
ποτέρων στάσεως καταστάσεως τοῦ παραπομποῦ
κοινωνίας, τῆς ὁποίας προκαλεῖ τὴν ἀκρα-
γανάκτην οὐχὶ πλέον κατὰ τὸν ἀρμοδίου ὑπουρ-
γοῦ, τὸν διποίον γνωρίζει πῶς σκέπτεται περὶ τῶν
δημοσίων συμφερόντων, ἀλλὰ καθ' ὅλοκλήρου τῆς
Κυβερνήσεως. Ἄπο τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου,
ἥτοι ἀπὸ δύτη πηγῶν μεχριν σήμερον ξενίζει τὸ
δημοσίον ταμεῖον Πατρών τὸ προσωπικὸν Ιθα-
κανῆς δῆθεν Σχολῆς ἐνταῦθα, συμπεπληρω-
μένον μέχρις καὶ ὑπηρέτου, λεμβάνοντος 60 δοσα-
μάς κατὰ μῆνα, καὶ δύως οὔτε ἡρξατο οὔτε δρ-
ξεται ἔτι ἡ χαριτωμένη αὕτη Σχολὴ τῶν ἐργα-
σιῶν τῆς. Οἱ δεῖμαί την παρελθόντος Κυβερνή-
σεων τὰ χρονικὰ ἀναγράφουσι τοιαύτην ἀκατονό-
μαστον ἀκηδείαν περὶ τὸ δημοσίον χρῆματος οὐδεὶς
δ' ὅσον καὶ δινῆται συμπαθής πρὸς τὴν παραπο-
τήρων μέχρις καὶ ὑπηρέτου, λεμβάνοντος 60 δοσα-
μάς κατὰ μῆνα, καὶ δύως οὔτε ἡρξατο οὔτε δρ-
ξεται ἔτι ἡ χαριτωμένη αὕτη Σχολὴ τῶν ἐργα-
σιῶν τῆς. Οἱ δεῖμαί την παρελθόντος Κυβερνή-
σεων τὰ χρονικὰ ἀναγράφουσι τοιαύτην ἀκατονό-
μαστον ἀκηδείαν περὶ τὸ δημοσίον χρῆματος οὐδεὶς
δ' ὅσον καὶ δινῆται συμπαθής πρὸς τὴν παραπο-
τήρων μέχρις καὶ ὑπηρέτου, λεμβάνοντος 60 δοσα-
μάς κατὰ μῆνα, καὶ δύως οὔτε ἡρξατο οὔτε δρ-
ξεται ἔτι ἡ χαριτωμένη αὕτη Σχολὴ τῶν ἐργα-
σιῶν τῆς. Οἱ δεῖμαί την παρελθόντος Κυβερνή-
σεων τὰ χρονικὰ ἀναγράφουσι τοιαύτην ἀκατονό-
μαστον ἀκηδείαν περὶ τὸ δημοσίον χρῆματος οὐδεὶς
δ' ὅσον καὶ δινῆται συμπαθής πρὸς τὴν παραπο-
τήρων μέχρις καὶ ὑπηρέτου, λεμβάνοντος 60 δοσα-
μάς κατὰ μῆνα, καὶ δύως οὔτε ἡρξατο οὔτε δρ-
ξεται ἔτι ἡ χαριτωμένη αὕτη Σχολὴ τῶν ἐργα-
σιῶν τῆς. Οἱ δεῖμαί την παρελθόντος Κυβερνή-
σεων τὰ χρονικὰ ἀναγράφουσι τοιαύτην ἀκατονό-
μαστον ἀκηδείαν περὶ τὸ δημοσίον χρῆματος οὐδεὶς
δ' ὅσον καὶ δινῆται συμπαθής πρὸς τὴν παραπο-
τήρων μέχρις καὶ ὑπηρέτου, λεμβάνοντος 60 δοσα-
μάς κατὰ μῆνα, καὶ δύως οὔτε ἡρξατο οὔτε δρ-
ξεται ἔτι ἡ χαριτωμένη αὕτη Σχολὴ τῶν ἐργα-
σιῶν τῆς. Οἱ δεῖμαί την παρελθόντος Κυβερνή-
σεων τὰ χρονικὰ ἀναγράφουσι τοιαύτ

ραξτήσειν, ματεγειρίσθη τὴν δι' ἡς παύει, ἀπολύει ἢ ἀπαλλάττει τῆς ὑπηρεσίας τοὺς μὴ παραιτούμένους ὑπαλλήλους.

— Απὸ τῆς 15ης τοῦ μηνὸς τούτου ὑπεβλήθη ἡ πρότασις περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἀστυνόμου διὰ τοῦ δικηγόρου κ. Δημ. Καρόκη, καὶ ὅμως μέχρι τῆς σήμερον δὲν ἤθινε ὁ διορισμὸς αὐτοῦ ἀλλὰ μόνον κατεπείγον ἐθεωρήθη ἢ ἀπαλλαγὴ τοῦ ἔκτυ, ἀπαλλάξαντος πολὺ πρότερον ἢ ἡ κυρέρη ὑπαλλαγὴ αὐτόν.

— Μεθ' ὅσα ἐσχάτως ἐγράψαμεν περὶ τῶν βασάνων, ἃς ὑφίστανται οἱ εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν καταπλέοντες ξένοι οἱ πόδες τῶν λεμβούχων, καλὸν ἥδη καὶ εὔκαιρον κρίνομεν ὅπως ἐπιστήσωμεν καὶ τῆς ἐνταῦθα λιμενικῆς ἀρχῆς τὴν προσογήν ἐπὶ ἑτέρων πολλῷ σπουδαίοτέρων ἀτοκημάτων γινομένων καθ' ἐκάστην.

Γνωστὸν τηγάνινει διτεῖ διάδημα τὸ διάδημα τῆς ἡμέτερος λιμήνης εὐρηταρίας ἀναπεπταμένος εἰς τὰ ἄγρια κύματα τῶν ἐκ δυσμῶν καὶ τῆς Γαβρολίμνης πνεόντων ἀνέμων· ἐν τούτοις βλέπει τις μικρὰς λέμβους, ὡς κελύσθη ὧδη, μετακομίζουσας ἐπιβάτας εἰς μακρὰς ἀποστάσεις καὶ τὸ δὴ χειρὸν φερούσας τόσους ἀνθρώπους ἐπιπλα καὶ σκεύη ὡστε πολλάκις ὀλίγους μόνον δικτύλους καὶ ἀπέχη ἡ στεφάνη τῆς λεμβουτῆς ἐπιφανεῖς τῆς θαλάσσης· ὅχι δὲ πλέον ἐν καιρῷ τρικυμίων ἀλλὰ καὶ ἐν πλήρει νηυματίᾳ κλινδυνος ὑπάρχει ἐκ τῆς παραμικρᾶς ταραχῆς ἢ κινήσεως τῶν ἐν τοῖς λέμβοις νὰ ἐπέλθῃ ἀνατροπὴ καὶ πνιγμὸς τῶν ἐπιβατῶν.

— Εντεῦθεν ἡ ἀνάγκη διπλῶν ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἀρχῆς τὸ μέγεθος τῶν λέμβων τῶν πρωρισμένων πρὸς μεταφορὰν ἐπιβατῶν, διάριθμὸς τῶν εἰς ἑκάστην λέμβον ἀναγκαίων λεμβούχων καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπιβατῶν οὓς πρέπει νὰ φέρῃ κατ' ἀνάτατον ὅρον, ἡ ἀριθμοῦς ἑκάστης λέμβου καὶ πρὸ πάντων ἡ αὐστηρὰ ἀπαγόρευσις εἰς ἀμαζηλάτας ἀπὸ τοῦ νὰ μετατρέπωνται αὐτοσχεδίως εἰς λεμβούχους, ἐξ οὐ τόσοις κίνδυνοι δύνανται νὰ προέρχωνται.

Καλὸν καὶ σκοπιμώτατον πρὸς τούτοις ὑπολαμβάνομεν ἐκ τῶν πολλάκις συμβάντων κινδύνων, τὸ νὰ ἴσταται παρὰ τῇ ἀποδέχθει ἀνθρωπος τοῦ λιμεναρχείου, ὅστις ν' ἀπαγορεύῃ τὴν κατάβούλησιν ἀναχώρησιν τῶν λέμβων, τότε δὲ νὰ ἐπιτρέπῃ αὐτὴν διτεῖ δηὖτε εἰς ἑκάστην τὰ πάντα ἔχωσι καλῶς καὶ τὸ ἀτμόπλοιον ἢ εἰς ἥδη ἡγκυροθελημένον, καθ' ὅσον εἶναι δλῶς ἀδικον μάλιστα δ' ἐν καιρῷ νυκτὸς καὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ἔχοντος πλήρη τὴν ταχύτητά του, νὰ διατινδύνευνται ὑπάρκεις ἀνθρώπων ἀθώων, χάριν συμφερόντων. ἀσυνειδήτων ἡμερούχων.

Εἰς Σύρον καὶ Πισιριανὴν πλήρης ἥδη ἐπικρατεῖ ἀσφάλεια καὶ τάξις εἰς τὴν ἀποβίβασιν τῶν ἐπιβατῶν. Ἐπειδὴ δὲ πεποιθότες τὸν ἡμέτερον λιμενάρχην οὐδεμίσις ἀλλης πόλεως λιμενάρχου ὑπολαμβάνομεν κατώτερον κατά τε τὴν ἴκανότητα καὶ φιλοτικίαν εὐελπιστοῦμεν διτεῖ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του θέλει καθιδρυθῆ καὶ ἐνταῦθα τάξις τις ἐξ οὗ πόλις ἡμῶν καὶ θὰ εὐγνωμονή καὶ ἀνεξίτηλον θέλει τηρήσῃ τὴν μνήμην του.

— Η παρακαλεῖ ὅδος τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου μένει ἐπὶ τόσα ἔτη ἀδιόρθωτος, οὐδεμίσις δὲ περατηρεῖται ἐνέργεια διπλῶν τὸ ἀπλούστατον ἀλλὰ ἀναγκαιότερον αὐτὸν ἔργον ἀποτελεῖται. Νομίζουμεν διτεῖ ἡ οἰκεία Ἀρχὴ πρὸ πολλοῦ ἥδη ὥφειλε νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης διτεῖ πατοῦσιν ἀπειράζων καὶ ἀνθρώπων καθ' ἑκάστην· ἀφ' οὐδὲν δὲν δυνάμεθα ἢ ἀγνοοῦμεν νὰ τὸν τακτοποιήσωμεν ἀς παραχωρήσωμεν τὸ ἔργον πρὸς τὸν κ. Μανιάκην, ὅστις νομίζομεν εἶναι καὶ δικατληλότερος πρὸς ἀποπεράτων αὐτοῦ, μάλιστα δὲ ἐπειδὴ ἔχει ἥδη πρόχειρα δλῶς τὰ μίσα ως ἐκ τοῦ προηγούμενου του ἔργου δηλ. τοῦ κυματοθραύστου.

— Ο ἔνδικος Βασιλεὺς τελείσθη τῆς Νομικῆς κύριος Δημήτριος Δρυσόπουλος δοὺς τὰς κεκανονισμένας ἔξετάσεις ἐνώπιον τῆς οἰκείας αὐτοῦ Σχολῆς ἡδιώθη μετὰ πολλῶν ἐπανίων διδαχτορίων διπλώματος. Συγχαίρουμεν τὸν ἀξιόλογον νέον

κύριον Δρυσόπουλον ἐπὶ τῇ κακλίστῃ ἐπιτυχίᾳ τῶν ἔξετάσεών του, πρὸ δὲ καὶ τοὺς πατριώτας καὶ πολυαριθμούς αὐτοῦ φίλους, οἵτινες θὰ ἔχωσιν ἀπὸ τοῦδε ἔνα ἔτι κακλίστον ὑπερασπιστὴν τὸν συμφρόντων τῶν.

— Επίσης καὶ ὁ ἀξιόλογος νέος συμπολίτης ἡμῶν κ. Θάνος Τσατσώνης ἐγένετο διδάκτωρ τὰ νομικὰ καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸν πρακτικὸν βίον μετὰ πολλῶν ἐφοδίων τημέτητος χρηστότητος καὶ ἴκανότητος.

— Κατ' αὐτὸς πολλοὶ ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα εὐτυχεῖς γάμοι μεταξὺ τῶν ἀποιῶν καὶ οἱ τῶν ἡμετέρων καλλίστων φίλων κ.κ. Ἀθανασίου Παπανικολάου μετὰ τῆς κ. Παναγιώτας Λιναρδόπουλου, τοῦ κ. Στεφάνου Καρανικολοῦ ἐμπόρου ἐκ Πύργου μετὰ τῆς κ. Βλένης Δ. Φιλίππου, τοῦ κ. Κωνστ. Παπασταθηπούλου ἰατροῦ μετὰ τῆς κ. Αντιόπης Δημητροπούλου, τοῦ κ. Λεωνίδα Βεσιλακοπούλου μετὰ τῆς κ. Σοφίας Μυλωνοπούλου· χθὲς τὸ ἐσπέρας οἱ τοῦ κ. Δινυσίου Ἀντωνοπούλου μετὰ τῆς κ. Ασπασίας Ἀργυροπούλου, τοῦ κ. Ιωάννου Χαραλάμπη μετὰ τῆς κ. Κορίνης Ι. Νικολάου, καὶ ἐν τῷ Αθήναις τοῦ κ. Ανδρέου Φιλοπούλου μετὰ τῆς κ. Μελπομένης Ν. Σκαρβέλην.

— Εὐχαριστώς ἡσιερμένων διτεῖ διάχρητος τοῖς πάτειν ἐνταῦθα κ. Κωνστ. Δόντος ὑποδεικνύεται ὑποψήφιος δήμαρχος Λιγύου, εὐχόμεθα δὲ νὰ δοθῇ αὐτῷ εὐκαρίτια νὰ συνεχίσῃ τὰς πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν πατριδία του πολυτίμους ὑπηρεσίας τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

— Ο Κωνστ. Δίμνιος πάτησαν τὰς φρένας ἐκλείσθη πρὸ τινῶν ἡμερῶν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, ἐν τινὶ ῥάκοστα λακτηρίῳ, μεινας δὲ μόνος ἔχοισε τὴν κεφαλήν του διὰ πετερελατού καὶ ἔθετο εἰς αὐτὴν πῦρ. Ἐσώθη μὲν διὰ τῆς βροχείας ἀλλου τινὸς παρατυχόντος, δοτεῖς ἐπέχυσεν ἐπὶ τῆς ἀναφλεχθείσης κεφαλῆς του ἀφθονον δύωρ, ἀλλὰ διατελεῖ ἐκ τῶν τραυμάτων εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν καὶ εἰς δεινὸν κινδυνόν.

ΔΕΑΤΙΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ

(Ἀπὸ 22—28 Απριλίου.)

Τὴν νύκτα τῆς 24—25 Ἀπριλίου, ἀγνωστος ἐπιτεθεὶς ἐτραυμάτισε τὸν ὑπὸ τὸ κινδύνων στάσιν ἀγ. Νικολάου κοιμώμενον Παναγ. Μπαχταλιάν 60:η κατὰ τὴν δρόμην καὶ τὸν μηρὸν διὰ μαχαιρίου ἐπικινδύνως· ἀνακρίσεις ἐνεργοῦνται· ὁ τραυματίας νοσηλεύεται ἐν τῷ πολ. νοσοκομεῖῳ.

Τὴν 26 οἱ Ἀρίστος Ψαραντανόπουλος, Παν. Τσιανταράλης καὶ Νικόλ. Κόρυζας, παραβίβαστες τὴν θύραν τῆς οἰκίας τῆς Αννης Δημητρίου διὰ λίθων εἰτῆλθον καὶ ἐκαποτοίσαν αὐτὴν τε καὶ τὰς λοιπὰς κοινάς γυναικας, ἀναστατώσαντες ἐκ τοῦ γενομένου θορύβου δλην τὴν συνοικίαν. Βε τῶν ἀνωτέρω, συλληφθεῖ; ἐκρατηθῆ δι πρῶτης κατηγόρησαν δὲ ἀπαντεῖς, ἐπὶ διαταραχῆσι, φθαρῇ ἰδιοτησίας, αἰκίας κλπ.

‘Ολγαν μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς 27—28, 5 Τάχης Χασταπάκος διατεκδάζων μετ' ἀλλων δύο ἔξωθι τοῦ οἰνοπωλείου Παύλου Μηλάτου (πλησίον Πεζόλην) προσεβλήθη αἰρόντες ὑπὸ τοῦ Σωτηρίου Δημητροπούλου, ἀποπειραθέντος διὰ μαχαιρίας (κάμας) νὰ τὸν ἀποκτείνῃ· τότε οὐτοῖς ἐπινοθόλησε διὰ πιστολίου ἀνεπιτυχῶς· ἐτράπησεν δ' ἀπαγτεῖς εἰς φυγὴν μετὰ τοῦτο, καταδιώχθεντες.

Τὴν αὔτην νύκτα οἱ καλοὶ κλητῆρες Χ. Παρασκευόπουλος καὶ Χ. Γιαννούλης εμφόνητες ἀνοικτὸν τὸ έμπορικὸν τῷ Σχατολίζη καὶ Μαρίνη ἡρύπνησαν

τοὺς ἀπροσέκτους καταστηματάρχας ὁμέσως.

— Η καθαίστης εἶναι ἐκ τῶν ζωηροτέρων μελημάτων τῆς Ἀστυνομίας ἡτοι καὶ ἐγγράφως δὲν δικεῖται προσκαλεῖται εἰς τὸ καθήκον τοὺς μὴ συμμορφουμένους ἐκ τῶν πολιτῶν πρὸς τὰς εἰς τὴν καθαίστητα δράσας ἀστυνομικὰς δικτάξεις· ἀμετάτερης ἔχουσας ἀπόφασιν νὰ καταδιώξῃ πονητικῶς τοὺς παρεβάτας, ἀπὸ τῆς προσεχοῦς διέδουλος θέλει δημοσιεύεσθαι καὶ τ' ὅμορα ἐκάστοτε οικείων δημορφίας ἐπειγόμεθα νὰ καλέσωμεν καὶ δημοσιεύεσθαι τὸν κ. I. Μανιάκην νὰ πειραψθῇ τὸ μεταξύ οἰκιῶν Καλυβακᾶ καὶ Κούρη οἰκόπεδόν του.

Οἱ κῦνες δὲν κατωρθώθησαν εἰσέτει νὰ καταδιωχθωσούν διὰ ἔλλειξιν τῶν μέσων.

‘Ο διορισμὸς α'. ἀστυνόμου ἡπόμενος εἰς ἡμέραν ἀναμένεται.

Η ὑγιείς τῆς πόλεως ἀρίστην.

Πάτραι 28 Απριλίου 1883.

Ο διευθύνων τὴν Ἀστυνομίαν Πατρών
Ι. Γαλάνης.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΤΡΟΣ Ρ. Φρατζῆς δέχεται ἐπισκέψεις καθημερινῶς ἀπὸ τῆς 8 π. μ. μέχρι τῆς 6 μ. μ. ἐν τῇ οἰκίᾳ του εὑρίσκομένην ἀντικείμενον τοῦ καταστήματος τῶν Κυρίων Πέτρα καὶ Δάρα καὶ πλησίον τοῦ Εενοδοχείου «Ἄντε Μάτρας»

ΧΥΤΗΡΙΟΝ

ΚΑΙ

ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Δ.